

banken er Statens Bank, det er derimod urigtigt, at den i længere Tid har været det. Det er først sket, medens jeg har været Finansminister. Saaledes som det ærede Medlem udtalte det, skulde man tro, det var noget, der havde været — jeg vil ikke sige fra Arilds Tid, men i alt Fald fra forrige Aarhundrede. Det er saa lidt Tilfældet, at det først er sket efter en Overenskomst mellem Nationalbanken og Finansministeriet, som er sluttet i den Tid, jeg har været Finansminister.

Det ærede Medlem mente, at tidligere havde Forholdet været dette, at Staten indsatte sine likvide Midler i Nationalbanken, medens det nu var saaledes, at Staten benyttede en stor Kredit i Nationalbanken. For det første skal jeg sige, at det var slet ikke Tilfældet tidligere, at Staten indsatte sine likvide Midler i Banken; tværtimod, Staten brugte de forskellige Banker til at indsatte sine Midler i og kunde føre en vis Bankpolitik ved at henvende sig der, hvor man kunde faa de bedste Vilkaar, medens netop Aftalen mellem Staten og Banken gik ud paa, at nu skulde alle Statens Midler samles i Nationalbanken, og derved skulde ogsaa til en vis Grad opnaas, at Banken fik det Supremati over de andre Banker, som man fra forskellig Side har ønsket, hvilket Ønske for Resten ogsaa er kommet frem under denne Forhandling.

Det er ganske rigtigt, at Staten har været nødt til at overtrække sin Konto nogle Gange, og ogsaa rigtigt, at man, naar denne Konto løb højt op, har søgt Statslaan — ikke alene fordi Kontoen gik højt op, men fordi der overhovedet tiltrængtes Statslaan. Men det er ikke rigtigt, at Nationalbanken har maattet ligge inde med store Beløb af udstedte Obligationer. Tværtimod, Nationalbanken har vel overtaget Beløb, men har meget hurtigt faaet dem afsat, idet i Almindelighed Nationalbanken ikke har taget noget særdeles stort Beløb, og der har været Mulighed for, at andre Banker kunde overtage den Part, som Nationalbanken fra Begyndelsen overtog. Ganske sikkert har det ved det sidste Laan været saaledes, at man fra alle Sider er gaaet ind paa, som det ogsaa blev sagt af mig ved Forelæggelsen af dette Laan, at man i 3 Aar ikke skulde sælge noget Beløb fra af det, der laa i de forskellige Banker; men jeg har ikke hørt fra Nationalbanken nogen Klage over, at den havde et alt for stort Beløb liggende af danske Statsobligationer. Jeg vilde ogsaa

finde det urimeligt, om en saadan Klage skulde lyde; Bankens Balance lyder paa omtrent 600 Millioner — jeg husker ikke det nøjagtige Tal —, og overfor dette Beløb vil Statsobligationerne neppe have nogen særlig Vægt. Naar det ærede Medlem siger, at Statsobligationer ikke mere er noget foretrukket Anlægspapir, maa jeg gaa imod dette. Jeg har ikke, medens jeg har været Finansminister og ved Tidernes Ugunst har været nødt til at optage adskillige Laan, mærket noget til, at disse Laan ikke er blevet afsat. Jeg ved ikke noget Eksempel paa, at det ikke har været muligt at afsætte dem, og jeg maa gaa ud fra, at man endnu mener, at det er et godt Anlægspapir, og at det ikke er rigtigt, som det ærede Medlem antydede, at det ikke skulde være det. Vi kan jo igen faa Brug for at gaa til Statslaan, hvad det ærede Medlem ikke er ukendt med, og det vilde da være ret urimeligt, om der her i Rigsdagen fra noget Medlem skulde lyde noget Ord om, at danske Statsobligationer ikke var fuldt saa godt et Anlægspapir, som de nogen Sinde havde været.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem i Anledning af en Udtalelse, jeg var fremkommet med, og som jeg i øvrigt ikke mener det rigtigt at gøre til Genstand for videre Forhandling, om jeg ikke havde sagt, at alt Haab var udelukket for Folk, der vilde spekulere i tyske Mark, om, at den danske Stat vilde indløse disse Reichsmark til Pari eller dog til en højere Kurs end den noterede. Det forekommer mig, at mine Udtalelser var saa klare, som i alt Fald jeg er i Stand til at fremsætte dem. Det, jeg netop sagde og vilde sige, var det, at al Spekulation vil være frugtesløs, men at man i det hele taget efter min Mening maa stille sig saaledes fra Statens Side, at Reichsmark vil blive indløst af Staten eller rettere kunne bruges som Betalingsmiddel overfor Staten kun til den Kurs, som den officielle Notering i Øjeblikket giver dem, og dette gælder jo alle, ogsaa dem, der ikke direkte spekulerer. Jeg har samtidig sagt, at der maatte ydes Hjælp fra Statens Side til dem, for hvem det nuværende Nedfald af Værdien for Reichsmark kunde blive til ubodelig Skade.

Birek: Den højtærede Handelsminister maa vist have misforstaaet mig med Hensyn til mit Ønske om Guldindløsningen. Der har jeg været ganske enig med Ministeren i, at Banken ikke skal genoptage sin Forpligtelse til Guldindløsning.